

почити заради тебъ, отколкото, когато дойдохме при тебъ“. А той отвърналъ; „Ти не ще бъдешъ поради менъ по-малко зачитанъ отъ войницитѣ, а пъкъ, ако останешъ при менъ само съ хиляда хоплити, ще ти дамъ мѣстата и всичко друго, което ти бѣхъ обѣщаъ“. А Ксенофонть въразилъ: „Нѣма да може да се нареди това така, остави ни да си вървимъ!“ „Но все пакъ — казаль Севть — азъ зная, че за тебе ще бѫде по-безопасно да останешъ при менъ, отколкото да си отидешъ!“ А той отново въразилъ: „Азъ ти благодаря, задѣто се грижишъ за менъ; но не мога да остана при тебъ; въпрѣки това, ако достигна по-гольма почитъ, кждѣто и да бѫда, то вървай, че това ще бѫде и въ твоя полза“. На това Севть казаль: „Пари нѣмамъ, освѣнъ една малка сума, която ти давамъ, а именно единъ талантъ, обаче имамъ шестотинъ вола, около четири хиляди овце и около сто и двадесетъ роби. Тѣхъ вземи заедно съ заложниците на тия, които несправедливо тѣ нападнаха, и си иди!“ Ксенофонть засмѣнь казаль: „Ако не стигне всичко това, за да се изплати платата, на кого отъ толкова много души трѣбва да дамъ таланта? Нѣма ли да бѫде за менъ по-добре да си отида, тѣй като е опасно да остана тукъ, та да се запазя отъ камънитѣ? Ти си чулъ заплашванията имъ“. Тогава той останаъ тамъ.

На слѣдния денъ той имъ далъ това, което обѣщаъ, и хора, които да откаратъ стадата. А въ това врѣме войницитѣ си казвали, че Ксенофонть билъ отишълъ при Севта, за да остане при него и да получи това, което му билъ обѣщаъ. Но когато го видѣли, че се завръща, тѣ се зарадвали и затекли на срѣща му. Ксенофонть пѣкъ като съгледалъ Хармина и Полиника, казаль: „Това се получи за войската благодарение на вашата намѣса, и ви го прѣдавамъ, а вие го разпродайте и разпрѣдѣлете полученитѣ отъ продажбата пари между войницитѣ“. И тѣй тѣ го приели и като опрѣдѣли лица, които да го продадатъ, продали го и си навлѣкли гольмо подозрѣние. А Ксенофонть не взель участие въ това, но явно се пригатвялъ да отпѫтува въ отечеството си, защото въ Атина още не било взето рѣшеніе да бѫде наказанъ съ изгнаніе. Но неговитѣ приятели въ стана дошли при него и го молили да не отпѫтува, прѣди да отведе войската и да я прѣдаде на Тиброна.